

PARAULA I VIDA

Celebrem la victòria de Crist!

Units a Jesucrist, celebrem la Setmana Santa! Si hi entrem, viurem dies molt decisius per a la vida de la gràcia. Estem encara dins una pandèmia cruel i dolorosa. És molt dur tot el que ens passa arreu del món.

I entre nosaltres encara ens modifica el diumenge de Rams, sense processons pels carrers ni trobades grans de les famílies. No tindrem processons i les celebracions presencials, seran contingudes. Tampoc no cantarem Caramelles per escampar l'alegria del Ressuscitat. Però enmig d'aquesta feblesa que ens agermana a tota la humanitat, tenim la presència ben real del Crist Mort i Ressuscitat, que continua sofrint en els malalts, en els ancians, en les famílies amb problemes, en els treballs que es perden, en els qui estan sols, o que moren i són enterrats en soledat... També és ben cert que tenim una solidaritat renovada de moltes persones que lluiten i ofereixen els seus serveis, que estimen i fan esforços per superar les condicions adverses. Tenim l'esperança que brolla de la fe en Crist Salvador. Aquest és el nostre tresor.

Celebrem la victòria de Crist brandant els rams al nostre Rei! Tota aquesta Setmana farem memòria creient i agraïda del do de la Vida Nova del Crist. Per això ens cal ser humils i senzills, com els infants, i rebre i acollir el Senyor, amb el compromís de seguir-lo sempre amb fidelitat.

Celebrem la victòria de Crist que en el Crisma i els Olis sants beneïts a la Missa Crismal, i amb el presbiteri diocesà renovant coratjosament les seves promeses sacerdotals, prolongaran la santificació pasqual de tots els fidels, en tots els temples de la Diòcesi, al llarg de l'any.

Celebrem la victòria de Crist que ens ofereix el perdó del Pare. Mirem de viure, en aquests dies, la celebració del perdó sacramental, que restaura en nosaltres la imatge de fills perdonats per la misericòrdia del Pare del cel.

Celebrem la victòria de Crist que el Dijous Sant ens fa el do de l'Eucaristia que perpetua la Pasqua i ens omple de la caritat del Crist, que s'abaixa fins a rentar els peus dels apòstols i ens dona el manament nou.

Celebrem la victòria de Crist que el Divendres Sant reviu la seva Passió i la seva Mort, quedant-nos amb Maria i el deixeble que Jesús estimava al peu de la Creu. Adorem la Creu que omple de sentit el sofriment i ens dona esperança.

Celebrem la victòria de Crist perquè Dissabte Sant, en silenci, confiarem i pregarem, esperant que Déu no abandona mai el seu Fill, i el Ressuscitarà d'entre els morts, obrint la nostra esperança a la vida nova dels ressuscitats.

Celebrem la victòria de Crist perquè, com en un nou baptisme, serem totalment renascuts a la Vetlla Pasqual i, el Diumenge de Pasqua, assaborirem l'Amor que tot ho venç, sense deixar de cantar l'Al·leluia, perquè Crist ha vençut, ha ressuscitat, i tot ha estat renovat.

Entrem amb Jesús a Jerusalem, i visquem cristiana-ment aquesta Setmana fent una mica d'esforç per assistir presencialment a les celebracions, seguint-les amb devoció.

Joiosa Setmana Santa!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

L'Ateneu Sant Pacià commemora 25 anys del CPT

La Conferència Episcopal Tarraconense (CET) i l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) van celebrar el dia 9 de març, amb motiu de la Festa de Sant Pacià, patró de l'Ateneu, un acte acadèmic commemoratiu del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995. A la jornada, que fou presidida per l'Arquebisbe de Tarragona, President de la CET i Vice-gran Canceller de l'AUSP, Mons. Joan Planellas, va participar-hi Mons. Vincenzo Paglia, President de la Pontificia Acadèmia per la Vida; i els testimonis de l'esdeveniment conciliar Mons. Carles Soler Perdígó, Bisbe emèrit de Girona i Secretari del Concili; Gna. Dolors Tribó, carmelita vedruna; Jaume Dantí, Professor de la UB; Joan Torra, Degà de la FTC; i Armand Puig i Tàrrach, Rector de l'AUSP.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Amb palmes i rams

Estava anunciat. El Messies seria entronitzat enmig de cants i signes de benedicció: «Beneït el qui ve en nom del Senyor. Ordeneu una processó amb rams fins a les vores de l'altar» (Salm 117,26-17).

Avui es compleix aquesta paraula de l'Esriptura. Però solament en part. No és una processó triomfal sinó pacífica. No és grandiosa sinó humil. No és universal sinó dels petits. No és apoteòsica sinó com un ferment de pacifisme i d'humilitat.

D'aquesta entrada de Jesús a Jerusalem ens en queden tres símbols:

—Un pollí. No un cavall fort i elegant, sinó un pollí. També estava escrit: «Mira, el teu rei ve cap a tu muntat en un ase, en un pollí, un fill de somera» (Za 9,9-10). En farem poques de guerres amb un pollí. El seu valor precisament està en el què significa: mansuetud, humilitat, negoció... al revés del que cerquem en un cavall de guerra.

—Lloances messiàniques. Les lloances van adreçades a Déu i al qui ve en el seu nom. No s'alaben les grans humanes. Es beneeix el qui arriba com a rei en nom del Senyor. Lluc ho deixa molt clar utilitzant el mateix

missatge de Nadal: «Pau en el cel i glòria en les altures» (Lc 19,38).

—Els infants. Cridaven entusiasms, fins i tot en el temple. Tant que les autoritats reclamen a Jesús. Però havien de ser els infants perquè ells són els preferits en el Regne de Déu. I perquè són el millor signe dels valors del Regne: «és dels qui es fan com ells» i perquè «amb la paraula dels infants i dels nadons t'has fet cantar una lloança» (Salm 8,3).

Aquesta entrada solemne de Jesús a Jerusalem com a Messies és una victòria:

—La victòria de la pau sobre les violències humanes. S'anuncia la pau i es fa opció per la senzillesa.

—La victòria de la humilitat sobre les grans humanes. Es prefereix els petits i el qui humanament no compten.

—La victòria de l'alegria de l'Esperit sobre les tristeses humanes. Desborda l'entusiasme que ve de Déu.

—La victòria de l'esperança sobre els desenganys humans. S'acull i es beneeix la utopia.

Encara avui Déu ve a l'encontre dels homes per anunciar-nos el seu amor i la seva salvació.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

¡Celebremos la victoria de Cristo!

Unidos a Jesucristo, ¡celebremos la Semana Santa! Si en ella entramos, viviremos días muy decisivos para la vida de la gracia. Estamos todavía en una pandemia cruel y dolorosa. Es muy duro lo que nos está pasando en todo el mundo. Y entre nosotros, aún nos modifica el domingo de Ramos, sin procesiones por las calles ni grandes encuentros de las familias. No tendremos procesiones y las celebraciones presenciales, serán contenidas. Tampoco cantaremos *Caramelles* para sembrar la alegría del Resucitado. Pero en medio de esta debilidad que nos hermana a toda la humanidad, tenemos la presencia bien real de Cristo Muerto y Resucitado, que continúa sufriendo en los enfermos, en los ancianos, en las familias con problemas, en los trabajos que se pierden, en los que están solos, o que mueren y son enterrados en soledad... También es cierto que tenemos una solidaridad renovada de muchas personas que luchan y ofrecen sus servicios, que aman y hacen esfuerzos por superar las condiciones adversas. Tenemos la esperanza que brota de la fe en Cristo Salvador. Este es nuestro tesoro.

Celebremos la victoria de Cristo agitando los ramos a nuestro Rey. Toda esta Semana haremos memoria creyente y agradecida del don de la Vida Nueva de Cristo. Por eso debemos ser humildes y sencillos, como los niños, y recibir y acoger al Señor, con el compromiso de seguirlo siempre con fidelidad.

Celebremos la victoria de Cristo que en el Crisma y los Óleos santos bendecidos en la Misa Crismal, y con el presbiterio diocesano renovando valientemente sus promesas sacerdotales, prolongarán la santificación pascual de todos los fieles, en todos los templos de la Diócesis, a lo largo del año.

Celebremos la victoria de Cristo que nos ofrece el perdón del Padre. Tratemos de vivir, en estos días, la celebración del perdón sacramental, que restaura en nosotros la imagen de hijos perdonados por la misericordia del Padre del cielo.

Celebremos la victoria de Cristo que el Jueves Santo nos hace el don de la Eucaristía que perpetúa la Pascua y nos llena de la caridad de Cristo, que se abaja hasta lavar los pies de los apóstoles y nos da el mandamiento nuevo.

Celebremos la victoria de Cristo que el Viernes Santo revive su Pasión y su Muerte, quedándonos con María y el discípulo que Jesús amaba al pie de la Cruz. Adoremos la Cruz que llena de sentido el sufrimiento y nos da esperanza.

Celebremos la victoria de Cristo porque Sábado Santo, en silencio, confiaremos y rezaremos, esperando que Dios no abandona nunca a su Hijo, y lo Resucitará de entre los muertos, abriendo nuestra esperanza a la vida nueva de los resucitados.

Celebremos la victoria de Cristo porque, como en un nuevo bautismo, seremos totalmente renacidos en la Vigilia Pascual y, el Domingo de Pascua, gustaremos el Amor que todo lo vence, sin dejar de cantar el Aleluya, porque Cristo ha vencido, ha resucitado, y todo ha sido renovado.

Entremos con Jesús en Jerusalén, y vivamos cristianamente esta Semana haciendo un poco de esfuerzo por asistir presencialmente a las celebraciones, siguiéndolas con devoción.

¡Gozosa Semana Santa!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

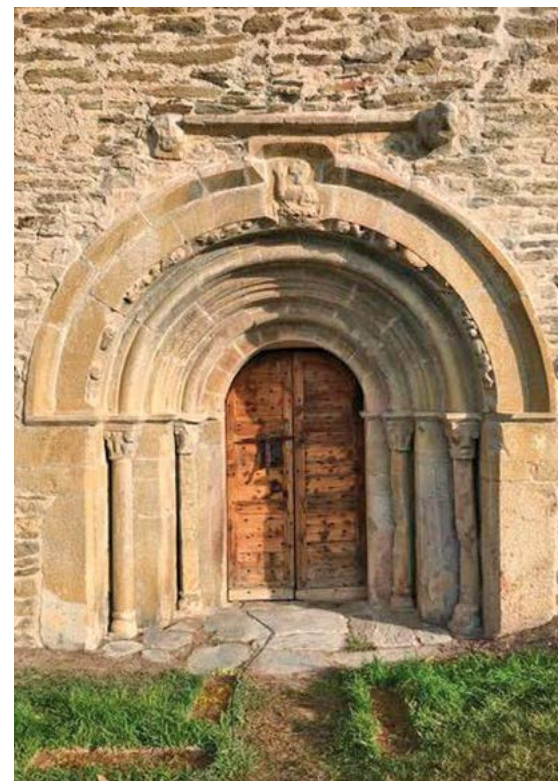
Es restaura la portalada de l'església de Santa Eugènia de Saga, a la Cerdanya

La portalada de l'església de Santa Eugènia de Saga, al poble de Ger de la Cerdanya, mostra ja un aspecte renovat. Els treballs de conservació i restauració s'han centrat sobretot a estabilitzar el conjunt, per protegir-lo de la climatologia que pateixen les obres a l'exterior. L'actuació ha comptat amb una subvenció del Departament de Cultura i la supervisió dels treballs per part del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC).

La intervenció ha estat iniciativa de l'Ajuntament de Ger, en conveni amb el Bisbat d'Urgell. Es va iniciar a mitjans dels mes de gener de 2021 i s'han dut a terme en un mes, a través del Centre de Restauració de Béns Mobles (CRBMC). S'havia malmès a causa de les condicions ambientals dures del Pirineu i del poc manteniment, juntament amb les circumstàncies dels materials d'origen. La portalada és feta amb carreus de pedra calcària, coneguda com a marbre roig o pedra gris d'Isòvol, per la seva similitud amb el marbre. Constructivament, presenta cinc arquivoltes de mig punt en gradació i quatre columnes amb capitells i basa. Està decorada i conserva restes pictòriques de tonalitats ocres, vermelles i negres en els elements escultòrics figuratius i geomètrics (nus femenins, caps sense cos, animals alats, motius vegetals i antropomorfs) ubicats a l'arquivolta més externa, als capitells, i a la clau de volta amb la representació de la figura de Crist.

Per una banda, s'ha dut a terme un procés de neteja específic per a les zones de treball escultòric amb restes de policromia, i també una neteja puntual amb microprojecció de partícules minerals (corindó) de les zones ennegrides per carbonatació i pel foc, a la zona d'arquivoltes. D'aquesta manera, es van retirar materials aliens d'origen divers, com ara els morters de ciment, niu d'insectes o claus.

La consolidació i la reintegració han consistit en l'adhesió de zones fragmentades i despreses de suport petri, amb petits punts de resines, la recupe-

ració puntual de volums perduts amb morters de calç natural i perns de policarbonat amb un tram cable d'acer inoxidable i la injecció de morters de calç amb pols de tosca a l'interior d'esquerdes i fissures de pedres i dels morters del parament adjacent. També s'han reintegrat les diferents zones amb morters de calç natural, dosificats amb pols de marbres acolorits, sorres de riu rentades i pigments minerals en pasta, segons siguin utilitzats per al farciment de forats, juntes de portada i parament, bisellats de segellament i pèrdues de suport de pedra. Finalment, s'han consolidat les restes de policromia de la pedra amb nanopartícules de calç, i s'ha fet un tractament preventiu i curatiu per a la fusta i el metall de la porta d'entrada, han explicat des del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

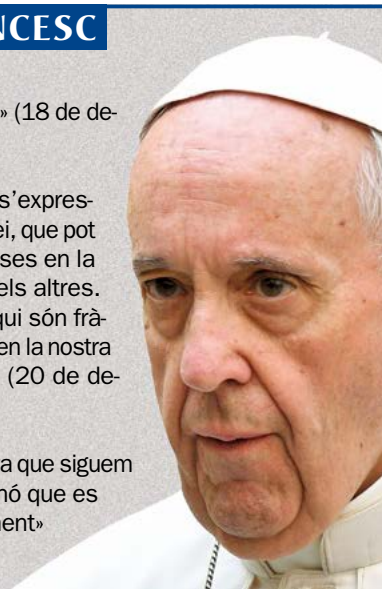
@Pontifex: «Demano a Déu que susciti en els cors de tots el respecte per la vida dels nostres germans, especialment dels més fràgils i indefensos, i que doni força als qui l'acullen i la cuiden, fins i tot quan això requereix un amor heroic» (16 de desembre).

@Pontifex: «Estimar el proïsme com a un mateix significa esforçar-se per construir un món on tots tinguin accés als béns de la terra i a la possibilitat de realitzar-se com a persones i com a famílies, on es garanteixin els drets fona-

mentals i la dignitat de tots» (18 de desembre).

@Pontifex: «La solidaritat s'expressa concretament en el servei, que pot assumir formes molt diverses en la manera de fer-se càrrec dels altres. Servir significa cuidar als qui són fràgils en les nostres famílies, en la nostra societat, al nostre poble» (20 de desembre).

@Pontifex: «Jesús no espera que siguem bons per a estimar-nos, sinó que es dona a nosaltres gratuïtament» (21 de desembre).

L'Any jubilar de Sant Josep és explicat a la Catedral

El dia 10 de març, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell va tenir lloc una de les dues conferències quaresmals programades per la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell dins l'Any jubilar de Sant Josep. Impartí la conferència el Vicari general de la Diòcesi de Terrassa, Mn. Fidel Catalán, llicenciat en història. Va assistir-hi l'Arquebisbe Joan-Enric, el Rector de la Parròquia, Mn. Ignasi Navarri, i un grup de fidels, consagrats i laics, respectant el confinament i les mesures sanitàries actuals.

D'una forma molt didàctica, Mn. Fidel Catalán va explicar els antecedents històrics que van portar el beat Papa Pius IX l'any 1871, ara fa 150 anys, a declarar Sant Josep Patró de l'Església Universal. En efecte, dos anys abans, en el Concili Vaticà I, inaugurat el 8 de desembre de 1869, Pius IX havia rebut més de 500 cartes de bisbes i fidels del món demanant-li de proclamar Sant Josep Patró de l'Església catòlica.

Aquest any jubilar ha estat convocat a través de la carta apostòlica *Patris corde* (*Amb cor de pare*) signada pel Sant Pare Francesc a Roma, en la Solemnitat de la Immaculada Concepció del 2020, i s'estendrà del 8 de desembre de 2020 al 8 de desembre de 2021.

La carta consta de set punts, cadascun d'ells reflexiona sobre un atribut de la figura de Sant Josep: Pare estimat, Pare en la tendresa, Pare en l'obediència, Pare en l'acollida, Pare de la valentia creativa, Pare treballador i Pare en l'ombra.

Amb paraules del Papa Francesc: «L'objectiu d'aquesta carta apostòlica és que creixi l'amor a aquest gran sant, i així ésser impulsats a implorar-ne la intercessió i imitar-ne les virtuts, com també la seva resolució.»

Reunió de les comissions de Litúrgia i de Música de la CET.

El dia 2 de març de 2021 van reunir-se de forma telemàtica les comissions de Litúrgia i de Música de la Conferència Episcopal Tarraconense, presidides per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pel coordinador Mn. Joan Baburés. Del Bisbat d'Urgell hi van participar Mn. Emili Villegas i la Sra. M. Carme Girart.

Van ser-hi presents la gran majoria dels membres de les dues comissions, i van ser-hi acollits els dos nous delegats de Litúrgia de Tarragona, Mn. Jaume Roig Rovira, i de Sant Feliu de Llobregat, Mn. Vicenç Guinot Gómez. També es va comunicar que el nou De-

legat de Música de Tarragona serà Mn. Jaume Gené Nolla. Van fer una roda de comentaris de la situació celebrativa de les diòcesis amb motiu de la pandèmia, amb la creativitat que es va donar i alhora el desig que la presencialitat pugui donar-se ben aviat amb tota normalitat. També es va parlar de les dificultats dels preveres i diaques, i de com s'ha intentat ajudar els ce-

lebrants des de les delegacions diocesanes. Es va comentar la situació concreta de la Música i el Cant durant les celebracions. Els delegats van preparar unes concrecions litúrgiques per a les celebracions de la prope-
ra Setmana Santa, per tal d'oferir-les als bisbes

de les deu diòcesis amb seu a Catalunya per si creuen convenient implementar-les.

També s'està a l'espera de poder fer una presentació de la Litúrgia de les Hores cantada, que ja ha sortit a la llum des de fa un any, publicada al CPL, però que a causa de la pandèmia, no s'ha pogut presentar i difondre prou en el territori de les deu diòcesis.

PASSIÓ I RESURRECCIÓ

Arribem als dies sants en els quals commemorem la passió, mort i resurrecció de Jesús. Enguany voldria reflexionar durant dos diumenges sobre el relat de la **passió i resurrecció de l'Evangeli de Sant Joan**.

I. La passió de Jesús

El relat de Joan el llegirem en la celebració litúrgica del Divendres Sant. El text és la clara proclamació de qui és Jesús. El «jo soc» que s'entrega lliurement i conscient a fi que es compleixi la voluntat del Pare.

Joan presenta Jesús com l'home lliure que beu voluntàriament la copa que li ofería el Pare, per això no hi ha agonia a Getsemaní, ni gestos de debilitat, ni cal que Judes besi Jesús que, com si fos l'amfitrió, s'ha avançat a rebre la comitiva.

El diàleg amb els soldats, «qui busqueu?», mostra la sobirania de Jesús, davant qui cauen per terra. Mana embeinar l'espasa a Pere que encara pensava en un messianisme polític.

Davant de Pilat, Jesús és declarat rei. Culminació del judici, condemna i proclamació de la seva reialesa.

En el diàleg amb Pilat, Jesús mesura molt les paraules perquè quedi clar, en aquesta hora suprema, el motiu de la seva mort: «El meu Regne no és d'aquest món... He vingut per ser testimoni de la veritat». Ell no és un agitador ni un messies polític. En Ell neix l'home nou.

Destaca la incoherència dels magistrats jueus que no volen entrar en l'edifici pagà però no els importa tacar-se les mans amb la sang d'un innocent. O de Pilat que mentre diu: «Jo no li trobo cap causa per condemnar-lo», signa la pena de mort i es renta les mans.

Joan, en el seu relat, ignora tot el que pugui enfosquir la sobirania de Jesús: ell mateix porta la creu, no hi ha caigudes, ni encontre amb la mare, ni veròniques ni dones que ploren, no hi ha lladres sinó dos més que fan d'escorta d'honor. El rètol sobre la creu té un to universal (hebreu, grec, llatí).

La Verge, les dones, Joan fan present la comunitat cristiana.

Des de la perspectiva joànica, el creient que contempla Crist en la creu no el veu com un vençut sinó com el vencedor: és l'home nou que, enlairat, uneix el cel i la terra. Gran icona de la transcendència de l'home. A la creu no triomfa la força o el poder sinó l'amor.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 26 / Jo 12, 1-11]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

30. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jo 13,21-33.36-38]. Sant Quirí, tribú romà mr.; pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31 ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Benjamí,

diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; sta. Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. □ Dijous Sant, Missa de la Cena del Senyor [Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jo 13,1-15]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuno Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. ■ Divendres Sant, Celebració de la Passió del Senyor [Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19, 42]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. de l'Orde dels Mínims (CR); santa Maria Egípcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitart (Gombrèn, 1812 - Vic, 1875), rel., fund. de les Gnes. Dominiques de l'Anunciata.

3. ■ Dissabte Sant. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125), mr.; sant Nicetas, abat.

4. □ Diumenge vinent, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. hores: pròpia) [*Vetlla*: després dels textos de la Llei i dels Profetes: Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mc 16,1-8. *Missa del dia*: Fets 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8 / Jo 20,1-9; o bé: Mc 16,1-8); o bé a la *Missa vespertina*: Lc 24,13-35]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, religiós franciscà.

Diumenge de Rams o de la Passió del Senyor (B)

COMENTARI

«Que no es faci el que jo vull sinó el que vós voleu»

No hi ha dubte que la celebració d'avui té un marcat caire popular sobretot per la benedicció de les palmes amb el plus d'assistència de molts nens i nenes i això fa que tingui una aparença molt festiva. Però no hauríem d'oblidar que la litúrgia de la missa ens parla de la passió. *He parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades*, diu Isaïes i és ja l'anunci clar de la passió. Però quedaria incomplet el missatge si no afegíssim el que diu també el profeta: *El Senyor Déu m'ajuda, per això no em dono per vençut*. D'una forma més global ens ho diu Pau a la segona lectura: *Jesucrist, que era de condició divina... es va fer semblant als homes... s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu*. Però tot això és un pas per arribar a la vida: *Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom... i tots els llavis reconguin que Jesucrist és Senyor*.

És el camí de la creu que porta a la vida; és a la creu on l'ha portat la fidelitat al Pare: *Abbà, Pare, a vós tot us és possible; allunyeu de mi aquest calze*. Jesús no vol la mort, com no la volem cap de nosaltres. Però per damunt de tot que no es faci el que jo vull sinó el que vós voleu. Nosaltres hem de seguir de prop el camí de Jesús sense por de les adversitats. Precisament en el moment del dolor és quan cal mostrar la major fidelitat a Déu. No hem de fer com els deixebles: *Llavors tots el deixaren sol i fugiren. O com aquell jove cobert amb un llençol... el van agafar, ell deixà el llençol i fugí*. En canvi hem de fer com el Cireneu que, encara que obligat, va *carregar-se la creu de Jesús*. Però la seva mort és ja anunci de vida i de salvació. *El centurió quan veié com havia expirat digué: És veritat; aquest home era Fill de Déu*. El Crucificat és el Fill de Déu. Però Fill de Déu que ha de sofrir i morir. I així dona la vida pels homes. Aquest és el camí de Jesús. I també és el nostre: per la creu arribem a la resurrecció!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima.» R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, fills de Jacob, / glorifiqueu-lo, reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Versió abreujada)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu.» C. També se'n burlaven els grans sacerdots comentant amb els mestres de la Llei: S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu, i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell.» C. També li feien retrets els qui havien estat crucificats amb ell. Jesús llançà un gran crit i expirà. C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: † «Elohi, Elohi, ¿lamà sabactani?» C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» C. Alguns dels qui eren allí deien: S. «Mireu com crida Elies.» C. Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo.» C. Jesús llançà un gran crit i expirà. C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió, que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat digué: S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto lo quiere» R.

Me acorralla una jauría de mastines / me cerca una banda de malhechores; / me taladran la mano y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan suerte a mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / Fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor, alabadlo;» / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Marcos (Mc 14,1-15,47) (Versión abreviada)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo: S. «Tú que destruyes el templo y lo reconstruyes en tres días, sálvate a ti mismo bajando de la cruz.»

C. De igual modo, también los sumos sacerdotes comentaban entre ellos, burlándose: S. «A otros ha salvado y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos.»

C. También los otros crucificados lo insultaban. C. Al llegar la hora sexta toda la región quedó en tinieblas hasta la hora nona, Jesús clamó con voz potente: —† «Eloí Eloí, lemá sabaqtani?» (Que significa: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»). C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían: S. «Mira, llama a Elías». C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una caña, y le daba de beber diciendo: S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo.»

C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró. C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurión, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo: S. «Verdaderamente este hombre era Hijo de Dios.»